

Skatteforhold ere som de ere, er aldeles givet, hvis vi ville anvende Skatteloven i sin fulde Udstrækning, og det har dog vel været Mening, antager jeg; men som Forholdene ere, kunne vi faktisk ikke gøre det. Det vilde derfor være af overordentlig stor Betydning for os, om de københavnske Skatteforhold kunde blive omordnede snarest muligt. Jeg tænker ikke derved paa, saaledes som den højtærede Minister udtalte, at man skulde give København i al Almindelighed en Skatteprocent, der nogenlunde svarer til den, vi maa betale ude i Købstæderne. Det har ikke været min Tanke. Men der vilde dog vel ikke være noget i Vejen for, at man gav København en stigende Skala, der maaske varierede fra 1 pCt. og op til 6—7 pCt. Selv om den blev noget under vor, vilde vi dog nok alligevel kunne holde os derude, og jeg vil derfor, da den højtærede Minister ikke mener snart at kunne komme med et saadant Lovforslag, saa dog i hvert Fald haabe, at det maa komme saa hurtigt, som det paa nogen Maade kan lade sig gøre, for at vi ikke ude i Købstæderne skulle komme til at staa alt for uheldigt i Kampen for Tilværelsen.

Jeg skal dernæst blot gøre et Par enkelte Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg skal da først sige, at jeg er glad ved, at Spørgsmaalet om Havnepakhuset i Helsingør ikke er dødt endnu. Men jeg kunde ikke rigtig forstaa den højtærede Minister. Han udtalte nemlig, at det var ikke helt dødt. Maa jeg tage det som et Tegn paa, at det vil leve op igen og blive spillevende, saa at vi kunne vente at faa noget ud af dette Spørgsmaal, eller skal jeg tage det som et Tegn paa, at nu ligger Havnepakhuset paa Sottesengen og er ved at afgaa ved en blid og rolig Død. Jeg vilde nødig, at det sidste skulde være Tilfældet. Jeg vil haabe, at det ikke er saaledes, at naar Forslaget nu atter er tilsendt Havnekomiteen i Helsingør, saa er det, for at Havnekomiteen skal spille Begravelseskommission for Spørgsmaalet. Thi det er vel ganske rigtigt som den højtærede Minister sagde, at vi have i Helsingør Udsigten til en af Nordens stolteste Bygninger, og det ere vi overordentlig glade for, vi ere meget glade ved at have Kronborg Slot liggende deroppe ved Helsingør. Men det er dog den almindelige Mening i Byen, at denne skønne Udsigt til en af Nordens stolteste Bygninger er et daarligt Surrogat for et Havnepakhus. Jeg vil derfor haabe, at dette Spørgsmaal ikke maa afgaa ved Døden,

men at vi inden ret længe maa se det spillevende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Jernbanefunktionærernes Lønninger udtalte den højtærede Minister, at det gjorde ham ondt, at der var Misfornøjelse, thi nu havde han i de Par Aar, han havde været Minister, skaffet Statsfunktionærerne ca. 2 Mill. Kr. mere i aarlig Lønning. Jeg skal sige, at det er efter min Opfattelse overordentlig godt gjort af den højtærede Minister, og jeg er ham overordentlig taknemmelig for det store Arbejde, han har anvendt for at faa Statsfunktionærernes daarlige Lønninger bragt til en passende Højde. Det skal jeg til enhver Tid yde den højtærede Minister min Anerkendelse for. Jeg ved jo godt, at han har haft et godt Hjerte for Statsfunktionærerne, og at han hellere end gerne vil gaa med til paa ethvert Punkt at yde dem en ordentlig Lønning for deres Arbejde. Derfor tror jeg heller ikke, at den højtærede Minister har Grund til at være ked af, at der nu kommer Krav frem, thi det er jo ikke let straks at faa de store Forhold, der her er Tale om, retfærdigt ordnede paa alle Punkter. Der har jo været ikke saa lidt Vanskelighed ved at faa de forskellige Meninger samlede og at faa tilvejebragt Retfærdighed paa alle Punkter. Men nu har det vist sig, og det erkendes jo fra alle Sider, baade af den ærede Minister og det ærede Medlem, der var Ordfører, at der ved denne Lønningslov er Skavanker, som bør rettes, og derfor vilde jeg gerne ligesom forleden spørge den højtærede Minister, om vi ikke paa en eller anden Maade kunde hjælpe disse Mennesker, der ikke ere blevne retfærdigt behandlede, kan jeg sige, da vi behandlede deres Lønningslov. De ere blevne stillede noget stifmoderligt paa denne Lønningslov og have derfor efter min Opfattelse Krav paa, at der ydes dem noget som Erstatning. Og denne Erstatning har jeg tænkt mig i Form af et Huslejetillæg i de Byer, hvor det er mindst lige saa dyrt at leve som her i København, idet jeg skal erkende, at der jo er mange Steder omkring i Landet, hvor de Lønninger, der ere fastsatte i alt Fald for en Del af Funktionærerne, maa kunne anses for nogenlunde passende. Jeg skal blot gentage min Udtalelse fra forleden Dag, idet jeg haaber, at den højtærede Minister vil se velvilligt paa denne Sag og søge paa Finansloven at faa bevilget et Beløb, der kunde tildele disse Funktionærer i Form af et Huslejetillæg.